

Finansdepartementet
103 33 Stockholm
e-post: fi.registrator@regeringskansliet.se

Vår referens: SN Dnr 167/2015
Er referens: Fi2015/3943

2015-10-09

Remissvar

Förmedlingsavgifter vid kortbetalningar. Delrapport från 2015 års betaltjänstutredning (Fi 2015:02).

Svenskt Näringsliv uppskattar möjligheten att ta ställning till betaltjänstutredningens förslag till genomförande av EU:s förordning om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner. Förordningen reglerar de ersättningsnivåer som inlösare lämnar till kortutgivare vid korttransaktioner. Svenskt Näringsliv anser att merparten av förslagen som lämnas i utredningen är rimliga. En del synpunkter som främst har att göra med ökade kostnader för företagen förtjänar dock att lyftas ytterligare.

Distinktionen mellan företagskort och konsumentkort

I och med förordningen kommer företagskort med privat betalningsansvar inte längre att definieras som företagskort. Betalningsansvaret kommer framöver ligga direkt på företaget vilket innebär att majoriteten av svenska företag som idag erbjuder företagskort kommer att vara tvingade att göra om sina finansiella rutiner. Detta medför oönskad administrativ kostnad för företagen. Mindre företag, som eventuellt skulle få svårt att erhålla krediter till regelrätta företagskort i den nya förordningens bemärkelse, skulle även kunna missgynnas om dagens system med privat betalningsansvar skulle förändras. En eventuell snedvridning av konkurrensen och en minskning av volymerna av företagskort kan inte vara syftet med förordningen. Den nya definitionen av företagskort skulle förmodligen inte heller gynna effektiviteten i betalningssystemen då kontanthantering och ett eventuellt återinförande av faktureringslösningar skulle vara steg i fel riktning. Införandet av den nya sortens företagskort skulle eventuellt även innebära administrativa kostnader för mindre aktörer inom svensk handel som skulle behöva inrätta sina betalningssystem efter ett nytt sorts kreditkort.

Lindring av reglerna om att alla kort måste godtas

I avsnittet Affärsreglerna (s.16) beskrivs hur en begränsning av regeln om att alla kort inom ett kortnätverk måste godtas, den s.k. *honour all cards*-regeln. Där står bland annat

att *"Detta innebär att en betalningsmottagare valfritt kan avtala om att ta emot debetkort, kreditkort, förbetalda kort eller företagskort från respektive kortnätverk."* Svenskt Näringsliv förordar att en sådan begränsning kvarstår då det ur ett mindre företags perspektiv är orimligt att tvingas acceptera alla kortbaserade betalningsinstrument utgivna inom ett visst kortnätverk. Svensk Näringsliv anser dock att det föreligger en otydlighet i förhållande till vad som sägs i EU 2015/751, Artikel 10 punkterna 1 och 2. Punkt 2 kan nämligen tolkas som att alla de korttyper som får ett tak på förmedlingsavgifterna enligt Artikel 3 och 4 ska omfattas av en ny variant på regeln om att alla kort skall godtas och därför inte kan väljas bort av en handlare. Innebörden av Artikel 10 bör därför förtydligas så att enskilda handlare inte tvingas till kostsamma åtgärder för att följa *honour all cards*-regeln.

Utrymmet för nationella taknivåer

Införandet av rörliga taknivåer för förmedlingsavgifterna vid inhemska kontokortstransaktioner är problematiskt av den anledningen att den nya prissättningen gynnar transaktioner med lägre värden på bekostnad av transaktioner med högre värden. Minskade kostnader för handlare där transaktionerna är av låga värden är i grunden positivt. Att däremot låta handlare med högre snittnotabelopp subventionera nedsättningen i branscher med lägre snittnotabelopp är däremot olyckligt. Kostnaden för kortföretagen är inte högre för transaktioner på högre värden än för transaktioner på lägre värden. Rörliga avgifter är därför inte motiverat utifrån den kostnadsbild som kortföretagen möter. Det finns inte heller något större riskmoment som skulle föranleda en högre kostnad för större transaktioner. Förslaget på ett generellt tak på 0,2 procent av transaktionsbeloppet på nationella debetkort skulle inte bara innebära högre kostnader för företag med mycket höga transaktionsbelopp. En del vardagliga köp med debetkort på belopp gott och väl under tusen kronor skulle även bli dyrare för handlarna. Handlare verksamma i branscher med ett högre snittnotabelopp kommer därför troligen att tvingas acceptera att kostnaderna vid betalning med debetkort kommer att öka jämfört med nuvarande system.

Syftet med förordningen är att skapa likartade konkurrensförhållanden på marknaden för kontokortstransaktioner inom EU. Svenskt Näringsliv uppskattar en sådan harmonisering på den inre marknaden men en sådan harmonisering bör inte ske på bekostnad av företag verksamma i vissa branscher.

I Avsnitt 4 i Delrapporten – *"Bör Sverige utnyttja möjligheten till nationell reglering?"* – diskuteras översiktligt om Sverige skall välja den nationella regleringen som möjliggörs i EU 2015/751, Artikel 3, punkt 2b. Svenskt Näringsliv förordar, mot bakgrund av ovanstående resonemang, att det rörliga taket bör kompletteras med ett tak i absoluta termer på EUR 0,05 (cirka 45 öre) för att inte öka kostnaderna för företag med höga snittnotabelopp. På så vis skyddas både företag med stora respektive små genomsnittliga transaktioner. Att enbart sätta en avgift på 0,2 procent skulle resultera i ökade kostnader för många företag, något som Svenskt Näringsliv finner djupt olyckligt.

Tolkningsinformation från tillsynsmyndigheter

Utredningen konstaterar (s.18) att *"...reglerna i EU:s förordning om förmedlingsavgifter skulle behöva kompletteras med tillämpningsföreskrifter för att tydliggöra vad som krävs av de parter som berörs."* Svenskt Näringsliv skulle önska att utrymmet för

tolkningsproblematik, som utredningen själv bevisligen anser föreligga, minimeras genom att Finansinspektionen ges uppdraget att förtydliga områden som är föremål för tolkningsavväganden. Om förordningen skulle komma att tolkas olika i den tillämpade tillsynen i olika medlemsstater finns risk för snedvridning av konkurrens. En sådan snedvridning skulle motverka själva syftet med förordningen, nämligen att skapa en ytterligare harmonisering av marknaden. Det finns även behov av gränsöverskridande samverkan mellan tillsynsmyndigheter i olika medlemsstater för att säkerställa likartad tillämpning av förordningen.

SVENSKT NÄRINGSLIV

Ann Öberg

Torbjörn Halldin